

en Mand forlader et Embede for at gaae over til et andet, hvorfor der i Gageloven er normeret den samme Gage, bør man da ikke gaae ud fra; som den ærede Landstingsmand, der først talte (Brock), meente, at han forlader et Embede, der hører til samme Klasse som det, han tiltræder, idet det nemlig i Fremtiden skal høre dertil, og man i Almindelighed kan forudsætte, at de Embeder, der i Fremtiden skulle høre til denne Klasse, have i Fortiden haft en større Sportelindtægt? Det er den almindelige Forudsætning, at i de fleste — jeg tør næsten sige i ethvert Tilfælde — have Sportelindtægterne været større end den faste Gage, der fastsættes for Eftertiden, naar man ikke regner Alderstilling med; den hele Forholdsregel gik nemlig ud fra, at Sportelindtægterne vare overdrevent store. Der kan altsaa, naar vi tale for den Fortolkning, at en Embedsmand, som har været sportuleret i et Embede, der hører til samme Klasse som den, hvori han nu ansættes med fast Gage, allerede har tjent i samme Klasse, slet ikke være Tale om nogen Bestræbelse efter at give denne Embedsmand højere Indtægt. Nei, det er en Bestræbelse efter at skaffe Statskassen en større Indtægt; vi ønske, at Sagen maa blive stillet saaledes, at Embedsmanden maa føle sig opfordret til med en lille Opoffrelse at opgive sin tidligere havde Indtægt imod at komme paa en noget mindre fast Gage, hvorved altsaa Staten vil vinde; men dette kan han kun gjøre, naar han faaer Tabet godtgjort igjennem Alderstilling for den Tid, han allerede har tjent. Resultatet af den Fortolkning, som den ærede Justitsminister har fulgt, og som det nu vil være vanskeligt ved en almindelig Regel at komme fra, siden den er tiltraadt ved Vedtagelse af et specielt Lovudkast i det andet Thing, vil altsaa blive, at de Embedsmænd, der eengang ere sportulerede, ville fastholde denne Lønningsmaade, idet de ikke have nogen Sikkerhed for, at de i et nyt Embede af samme Klasse kunne faae Tabet godtgjort ved Alderstilling. Naar Embedsmanden derimod kunde gjøre Regning paa at faae Tabet godtgjort paa denne Maade, saa vilde han være tilbøielig til at foretrække den Behagelighed, som følger med at have en fast Gage, medens han ellers ikke let vil finde sig foranlediget til at opgive en

større, og undertiden meget større Indtægt. Fremfor Alt troer jeg imidlertid ikke, at det kan ansøres som Grund imod at tilstaae en Mand Alderstilling, at han har havt Mere, end der efter den nye Lov normeres, og i ethvert Tilfælde vil han tage sig tagt for at søge et nyt Embede, naar han ikke faaer Erstatning for sine tabte større Indtægter.

Indenrigsministeren: Det vil ikke være undgaaet det ærede Thing, at det sidste Foredrag udelukkende holdt sig til almindelige Betragtninger om Hensynet til Statskassen og om Billighedshensynet til den enkelte Embedsmand, hvorimod den ærede Taler aldeles ikke gik ind paa den juridiske Fortolkning, som Statsministeren har opstillet. Jeg finder mig kun foranlediget til at bemærke, at selv om det kunde være tvivlsomt, om ikke Justitsministeren kunde være berettiget til administrativt at afgjøre denne Sag, burde det ialfald ikke fra Rigsdagens Side kunne møde nogen Indvending, at man i dette Tilfælde som i andre, hvor der kan være en forskjellig Opfattelse tilstede om Grændserne imellem Administrationen og Legislaturen, altid fortolker Spørgsmaalet i Rigsdagens Favør.

Justitsministeren: De to ærede næstsidste Talere (Brock og Madvig), som syntes at ville gjøre fælles Sag med hinanden med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal, ere dog i et Par væsentlige Punkter ikke enige. Den første af de to ærede Talere bemærkede imod, hvad jeg havde anført om, at der kunde være Tilfælde, hvor et Billighedshensyn kunde gjøres gjældende, at der ikke her var Tale om at tage Billighedshensyn; der var efter hans Formening et reent Retsskrav tilstede. Den sidste ærede Taler derimod bragte Sagen tilbage til, at det var et Billighedshensyn. Der var fremdeles et andet vigtigt Punkt, med Hensyn til hvilket de to ærede Talere differerede. Den første ærede Taler lod sig nemlig bestemme ved Hensynet til Embedsmandens Interesse, naar denne gik over fra et Embede til et andet, hvorimod den anden ærede Taler fremhævede Hensynet til Statskassen, idet man paa denne Maade skulde arbejde hen til sua-